

KOMUNIKACIJA Z ZNAKI PRI DOJENČKU

Odgovarja mag. Katarina Kesič Dimić, na Ringaraja strokovnjaki

(objavljeno na www.ringaraja.net, november 2011)

VPRAŠANJE:

Nekje sem zasledila, da lahko pri dojenčku uporabljam komunikacijo z znaki. Sama bi se zelo rada poslužila te metode, mož pa mi nasprotuje, saj je prepričan, da bo to ogrozilo otrokov govorni razvoj.

Kaj mi lahko kaj svetujete glede tega?

Alenka, mamica 5-mesečne dojenčice Sare

.....

Dojenčki okoli šestega meseca starosti lahko razumejo veliko več informacij, ki prihajajo od odraslih okoli njih, kot bi si lahko sploh mislili. Vendar je verbalno izražanje pri njih še nemogoče, zato le pasivno sprejemajo okolico. Najpogosteje je njihov edini odziv jok oziroma smeh. Mišice v rokah se ojačajo pred tistimi, ki sodelujejo pri oblikovanju govora in tako so dojenčki skoraj pol leta preden dejansko spregovorijo, opremljeni za komunikacijo z znaki.

Znakovni jezik za slišče dojenčke je način izražanja preko gibov in kretenj (predvsem z uporabo rok), kar omogoča predvsem izražanje osnovnih otrokovih potreb in prepreči nenehno ugibanje staršev o počutju otroka.

Prvi znaki, ki jih učimo, naj bodo popolnoma povezani z dojenčkovim okoljem. To so lahko na primer besede: mleko, voda, boli, ne/nočem, jesti, piti, še, plenička, vroče/peče, pomoč, spati, strah, objem. Te besede lahko preprečijo marsikatero zadrego ali celo manjšo nezgodo.

Nobene potrebe ni, da znakovni jezik za slišče dojenčke izhaja iz slovenskega znakovnega jezika za gluhe (SZJ). Znake si starši lahko izmislijo popolnoma sami, saj jih bo otrok kasneje

opustil. Gre le za trenutno povezavo med odraslimi in dojenčkom oziroma malčkom. Znaki naj bodo čim bolj konkretni (npr. mleko – kot bi molzli kravo, voda – oblikujemo valove, boli – s kazalcema obeh rok kažemo na mesto bolečine). Lahko pa si pomagajo tudi z znaki iz SZJ.

Prepričanje, da otrok zaradi učenja znakovnega jezika ne bo govoril oziroma bo spregovoril kasneje od vrstnikov, je popolnoma zmotno. Dokazano je celo, da ti otroci bolje izražajo svoje potrebe in želje, hitreje in učinkovitejše uporabljajo in razumejo govorjeni jezik in se kasneje lažje učijo tujih jezikov.

Veliko pa pridobijo tudi starši, saj so s svojim otrokom bolj povezani (bolje razumejo otrokove misli), doživljajo osebno zadovoljstvo in se ne srečujejo s stalnimi napadi joka zaradi neznanega vzroka.